

Som det ses, vil, hvis tilskudsordningen helt bortfalder, sigtebrødsmel blive dyrere end hvedemel. Dette, der bl. a. er en konsekvens af det ved kornloven kunstigt skabte prisforhold mellem rug og hvede, vil være yderst uheldigt, idet det kan risikeres, at forbruget af sigtebrødsmel i vid udstrækning slår over på hvedemel, til hvis fremstilling der i givet fald skal anvendes importeret hvede, der skal købes i hård valuta. I overensstemmelse med indstilling fra mel- og brødnævnet er det derfor i lovforslagets § 1 fastsat, at landbrugsministeren af statskassen kan yde tilskud til sigtebrødsprisen. Denne rest af tilskudsordningen er det altså efter sagkundskabens mening nødvendigt at opretholde i hvert fald i dette høst-år. Forbruget af sigtebrødsmel anslås til 60 000 tons på et år, og et sådant kvantum vil udkræve et samlet tilskud på godt $2\frac{1}{2}$ mill. kr.

Da tilskudsordningen i øvrigt nu afløses af en rabatordning, hvorefter statstilskudet i stedet for at gives til møllerne fremtidig gives direkte til forbrugerne, må det statstilskud, der er givet til de forskellige varebeholdninger af mel og gryn, der forefindes den 1. november d. å., alene med undtagelse af den del af tilskudet til sigtebrødsmel, der bibeholdes, inddrages ved en efterbeskatning som angivet i lovforslagets § 2. Af praktiske hensyn er der dog sket en afrunding af beløbene til nærmeste lavere med 50 delelige tal.

Årsagen til, at man i lovforslagets § 4

ønsker bemyndigelse til fortsat at kræve autorisation af møllerne, er dels hensynet til at få et sikkert grundlag for udbetaling af tilskudsbeløbene til sigtebrødsmålet og dels ønsket om i et vist omfang at følge udviklingen af forbruget af de forskellige mel- og grynvarer.

Til udligning af den prisstigning for mel og brød samt gryn, som vil indtræde, når de hidtidige tilskud til billiggørelse af disse varer — med undtagelse af det foran omhandlede reducerede tilskud til sigtebrødsmel — bortfalder, skønnes der at måtte ydes forbrugerne en rabat på ca. 13 kr. årlig pro persona. Udgifterne hertil vil for et helt år andrage ca. 54,6 mill. kr.

Udover den rabat, der saaledes foreslås givet til samtlige forbrugere, skønnes det påkrævet, at der ydes en tillægsrabat til de forbrugergrupper, som har et særlig stort behov for brød. Disse forbrugergrupper har hidtil været udskilt gennem udleveringen af tillægsbrødkort, og det vil formentlig være ønskeligt fortsat at give disse forbrugere en vis særstilling indenfor rationeringen. Det tillæg til rabatydelser, som skønnes at burde gives disse forbrugere, anslås til ca. 6 kr. årlig pr. tillægsbrødkort, svarende til en samlet årlig udgift på godt 7 mill. kr.

De samlede udgifter til rabatordningen for perioden indtil 1. november 1949 anslås herefter til ca. 61,6 mill. kr., hvortil kommer tilskuddet til sigtebrødsmålet godt 2,5 mill. kr.